ELEANOR SHARPSTON
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. szeptember 22.[1]

C-79/15. P. sz. ügy

Az Európai Unió Tanácsa
kontra

Hamász

„Fellebbezés – A terrorizmus megelőzése céljából hozott korlátozó intézkedések – Személyek, csoportok és szervezetek további szerepeltetése a 2580/2001/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán – 2001/931/KKBP közös álláspont – Az 1. cikk (4) és (6) bekezdése – Eljárás – A »hatáskörrel rendelkező hatóság« jelentése – Köztudomású információ értéke – Védelemhez való jog – Indokolási kötelezettség”

1. Az Európai Unió Tanácsa fellebbezést nyújtott be a Törvényszék T-400/10. sz. ítéletével[2] (a továbbiakban: megtámadott ítélet) szemben, amely számos tanácsi határozatot és tanácsi végrehajtási jogi aktusokat megsemmisített annyiban, amennyiben azok a terrorizmus leküzdése érdekében a Hamászt (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) felvették azon személyek, csoportok és szervezetek listájára, akiknek, illetve amelyeknek vagy akik, illetve amelyek javára tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani. A Törvényszék többek között a kapcsolódó indokolás elégtelen voltára, valamint a Hamász (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) listán való további szerepeltetésének tanácsi indokolására hivatkozással semmisítette meg e határozatokat és jogi aktusokat.

2. A Tanács azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, amikor:

– értékelte a köztudomású információk Tanács általi felhasználását az elfogadott intézkedések időszakos felülvizsgálata céljából;

– nem arra következtetett, hogy az Amerikai Egyesült Államok (a továbbiakban: USA) hatáskörrel rendelkező hatóságainak döntése kellő alapot szolgáltatott a Hamász azon személyek, csoportok és szervezetek listájára történő felvételéhez, akiknek vagy akik javára tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani; valamint

– nem arra következtetett, hogy az Egyesült Királyság hatáskörrel rendelkező hatóságainak döntése kellő alapot szolgáltatott a Hamász azon személyek, csoportok és szervezetek listájára történő felvételéhez, akiknek, illetve amelyeknek vagy akik, illetve amelyeke javára tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani.

1 Eredeti nyelv: angol.

2 2014. december 17-i Hamász kontra Tanács ítélet, T-400/10, EU:T:2014:1095.

Jogi háttér

3. A jelen fellebbezés tekintetében egyaránt releváns az ezzel egy napon ismertetett, Tanács kontra LTTE ügyre (C-599/14 P) vonatkozó indítványom 3–12. pontjában bemutatott általános jogi háttér. Ezeket a pontokat itt nem ismétlem meg.

4. A Tanács először a 2001/931/KKBP közös álláspont[3] és a 2001/927/EK tanácsi határozat[4] mellékleteiben szereplő listára vette fel a „Hamas-Izz al-Din al-Qassem (a Hamász terrorista szárnya)" szervezetet. E csoport továbbra is szerepel a listán. 2003. szeptember 12-én a felvett csoport a következő néven szerepel: „Hamász, idetartozik a »Hamas-Izz al-Din al-Qassem«". Keresetének Törvényszék elé terjesztése idején ez a csoport („»Hamász«, idetartozik a »Hamas-Izz al-Din al-Qassem«") továbbra is szerepelt a listán a 2010/386/KKBP tanácsi határozat[5] és a 610/2010 tanácsi végrehajtási rendelet[6] (a továbbiakban: a Tanács 2010 júliusában elfogadott jogi aktusai) eredményeképpen.

5. 2010. július 13-án a Tanács közzétette a 2580/2001/EK tanácsi rendelet[7] 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítést (a továbbiakban: 2010. júliusi értesítés).[8] A 2010. júliusi értesítésben a Tanács tájékoztatta a 610/2010/EK tanácsi rendeletben felsorolt személyeket, csoportokat és szervezeteket, hogy továbbra is érvényesek a hivatkozott listán tartásuk alapjául szolgáló indokok, és ezzel összhangban úgy döntött, hogy továbbra is szerepelteti őket a listán. Ezenfelül a Tanács megemlítette, hogy az érintett személyek, csoportok és szervezetek kérhetik a Tanács indokolását a listára való felvételükkel kapcsolatban (amennyiben még nem kaptak ilyen indokolást). Emellett a Tanács tájékoztatást adott arról, hogy az igazoló dokumentumok csatolásával bármikor kérhetik, hogy a Tanács vizsgálja felül a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételükről és e listán tartásukról szóló határozatát.

6. A Hamász továbbra is a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán maradt az alábbi jogi aktusok erejénél fogva:

– a 2011/70/KKBP tanácsi határozat[9] és a 83/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet[10] (a továbbiakban: a Tanács 2011 januárjában elfogadott jogi aktusai), valamint a 2011. február 2-án közzétett értesítés[11] (a továbbiakban: 2011 februári értesítés). A Tanács a Hamásszal 2011. február 7-én közölt 2011. február 2-i levelében (a továbbiakban: 2011. február 2-i levél) elküldte neki a listán történő fenntartásának az indokolását;

3 A módosított, a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001. december 27-i tanácsi közös álláspont (HL 2001. L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.; helyesbítés: HL 2014. L 200., 23. o.).

4 A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről 2580/2001/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt lista létrehozásáról szóló 2001. december 27–i határozat (HL 2001. L 344., 83. o.).

5 A 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről szóló 2010. július 12-i határozat (HL 2010. L 178., 28. o.).

6 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és az 1285/2009/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2010. július 12-i tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2010. L 178, 1. o.). Az A. és társai ügy (C-158/14) is foglalkozik a rendelet értelmezésével és érvényességével, amely ügyre vonatkozóan 2016. szeptember 29-én ismertetem az indítványomat.

7 A legutóbb módosított, a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i rendelet (HL 2001. L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.; helyesbítés: HL 2014. L 200., 23. o.).

8 HL 2010. C 188., 13. o.

9 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről szóló 2011. január 31-i határozat (HL 2011. L 28., 57. o.).

10 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 610/2010/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. január 31-i végrehajtási rendelet (HL 2011. L 28., 14. o.).

11 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítés (HL 2011. C 33., 14. o.).

– a 2011/430/KKBP tanácsi határozat[12] és a 687/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet[13] (a továbbiakban: a Tanács 2011 júliusában elfogadott jogi aktusai), valamint a 2011. július 19-én közzétett értesítés[14] (a továbbiakban: 2011. júliusi értesítés) és a Tanács 2011. július 19-i levelében elküldött indokolás;

– a 2011/872/KKBP tanácsi határozat[15] és az 1375/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet[16] (a továbbiakban: a Tanács 2011 decemberében elfogadott jogi aktusai), valamint a 2011. december 23-án közzétett értesítés[17] (a továbbiakban: 2011. decemberi értesítés);

– a 2012/333/KKBP tanácsi határozat[18] és az 542/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet[19] (a továbbiakban: a Tanács 2012 júniusában elfogadott jogi aktusai), valamint a 2012. június 26-án közzétett értesítés[20] (a továbbiakban: 2012. júniusi értesítés);

– a 2012/765/KKBP tanácsi határozat[21] és az 1169/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet[22] (a továbbiakban: a Tanács 2012 decemberében elfogadott jogi aktusai), valamint a 2012. december 11-én közzétett értesítés[23] (a továbbiakban: 2012. decemberi értesítés);

– a 2013/395/KKBP tanácsi határozat[24] és a 714/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet[25] (a továbbiakban: a Tanács 2013 júliusában elfogadott jogi aktusai);

– a 2014/72/KKBP tanácsi határozat[26] és a 125/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet[27] (a továbbiakban: a Tanács 2014 februárjában elfogadott jogi aktusai); valamint

12 A 2001/931 közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről szóló 2011. július 18-i tanácsi határozat (HL 2011. L 188., 47. o.).

13 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 610/2010/EU és a 83/2011/EU végrehajtási rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. július 18-i végrehajtási rendelet (HL 2011. L 188., 2. o.).

14 A 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítés (HL 2011. C 212., 20. o.).

15 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és a 2011/430/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. december 22-i határozat (HL 2011. L 343., 54. o.).

16 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 687/2011/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. december 22-i tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 343., 10. o., helyesbítés: HL 2014. L 201., 39. o.).

17 A 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítés (HL 2011. C 377., 17. o.).

18 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és a 2011/872/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. június 25-i határozat (HL 2012. L 165., 72. o.).

19 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 1375/2011/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. június 25-i végrehajtási rendelet (HL 2012. L 165., 12. o.).

20 A 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítés (HL 2012. C 186., 1. o.).

21 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és a 2012/333/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. december 10-i határozat (HL 2012. L 337., 50. o.).

22 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 542/2012/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. december 10-i tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 337., 2. o.).

23 A 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítés (HL 2012. C 380., 6. o.).

24 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről, módosításáról és a 2012/765/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. július 25-i határozat (HL 2013. L 201., 57. o.).

25 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 1169/2012/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. július 25-i végrehajtási rendelet (HL 2013. L 201., 10. o.; helyesbítés: HL L 200., 24. o.).

26 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és módosításáról, valamint a 2013/395/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. február 10-i határozat (HL 2014. L 40., 56. o.).

27 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 714/2013/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. február 10-i végrehajtási rendelet (HL 2014. L 40., 9. o.; helyesbítés: HL L 200., 24. o.).

– a 2014/483/KKBP tanácsi határozat[28] és a 790/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet[29] (a továbbiakban: a Tanács 2014 júliusában elfogadott jogi aktusai).

7. A Törvényszék a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának tartalmát az alábbiak szerint írta le:

„94. A Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak az indokolásai olyan bekezdéssel kezdődnek, amelyben a Tanács úgy mutatja be a felperest, mint »terrorcselekményekben részt vevő csoport, amely 1988-tól rendszeresen követett el és vállalt magára izraeli célpontú támadásokat, többek között emberrablásokat, polgári személyek ellen vágó- és szúrófegyverrel, illetve lőfegyverrel elkövetett támadásokat, valamint öngyilkos bombatámadásokat a tömegközlekedésben és a közterületeken«. A Tanács megemlíti, hogy »a Hamász mind 'a Zöld vonal' izraeli oldalán, mind pedig a megszállt területeken szervezett támadásokat«, valamint hogy »a Hamász 2005 márciusában '*tahdiát*' (nyugalom) hirdetett, amely tevékenységei számának a csökkenésével járt«. A Tanács annak kijelentésével folytatja, hogy »mindazonáltal 2005. szeptember 21-én a Hamász egy sejtje elrabolt, majd megölt egy izraeli férfit, [valamint hogy] a Hamász egy videofelvételen elismerte, hogy azért rabolta el ezt a férfit, hogy megkíséreljen tárgyalni az Izraelben börtönben lévő palesztin foglyok szabadon bocsátásáról«. A Tanács megállapítja, hogy »a Hamász harcosai részt vettek a Gázai övezetből kiinduló, Izrael déli részét érintő rakétalövésekben, [valamint hogy] a Hamász korábban öngyilkos merénylőket toborzott – úgy, hogy segítséget nyújtott családjuknak – Izraelben polgári személyek elleni támadások elkövetése érdekében«. A Tanács rámutat arra, hogy »2006 júniusában a Hamász (beleértve a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet) részt vett abban a műveletben, amely Gilad Shalit izraeli katona elrablásához vezetett« (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának első bekezdése). A Tanács az […] 1375/2011 végrehajtási rendelet indokolása alapján arra utal, hogy »2011. október 11-én a Hamász a foglyok Izraellel való kicserélésének keretében ötévi fogvatartás után szabadon engedte [Gilad Shalit katonát]«.

95. Ezt követően a Tanács összeállítja azon »terrorista tevékenységek« listáját, amelyeket véleménye szerint a Hamász nemrég, 2010 januárjától követett el (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának második bekezdése).

96. A Tanács miután megállapította, hogy »e cselekmények a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének a), b), c), d), f) és g) [pontjának] hatálya alá tartoznak, és azokat az említett közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének i., ii. és iii. [pontjában] meghatározott célok elérése érdekében követték el«, valamint hogy »a Hamász (beleértve a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet) a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdése ii. [pontjának] hatálya alá tartozik« (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának harmadik és negyedik bekezdése), felidézi azokat a határozatokat, amelyeket az amerikai hatóságok és az Egyesült Királyság hatóságai – ahogy az az indokokból és az ügy irataiból kitűnik – 2001-ben fogadtak el a felperessel szemben (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának ötödik, hatodik és hetedik bekezdése). A Tanács a […] 790/2014 végrehajtási rendelet indokolásában első alkalommal idézi fel a 2012. július 18-i amerikai határozatot.

97. A Tanács által felidézett e határozatok egyrészt a Secretary of State for the Home Departement (belügyminisztérium, Egyesült Királyság) 2001. március 29-i határozata, másrészt pedig az Egyesült Államok kormányának a US Immigration and Nationality Act (az Egyesült Államoknak a bevándorlásról és az állampolgárságról szóló törvénye, a továbbiakban: INA) 219. szakasza, valamint az 13224. sz. végrehajtási rendelet alapján elfogadott határozatai.

28 A 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és módosításáról, valamint a 2014/72/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. július 22-i határozat (HL 2014. L 217., 35. o.).

29 A 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 125/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. július 22-i végrehajtási rendelet (HL 2014. L 217., 1. o.).

98. E határozatokat illetően a Tanács arra a tényre hivatkozik, hogy az Egyesült Királyság határozatát egy nemzeti kormányzati bizottság rendszeresen felülvizsgálja, ami pedig az amerikai határozatokat illeti, azok közigazgatási és bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik.

99. A Tanács e megfontolásokból azt a következtetést vonja le, hogy »[a] Hamász (beleértve a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet) tekintetében hozott határozatokat tehát a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságok hozták« (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának nyolcadik bekezdése).

100. Végül a Tanács »megállapítja, hogy a […] fent említett határozatok továbbra is hatályban vannak, és […] úgy véli, hogy a Hamásznak (beleértve a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet) [a pénzeszközök befagyasztását előíró] listára történt felvételét igazoló indokok továbbra is érvényesek« (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának kilencedik bekezdése). A Tanács ebből azt a következtetést vonja le, hogy a felperesnek továbbra is szerepelnie kell e listán (a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusai indokolásának tizedik bekezdése).”

Az első fokú eljárás összefoglalása és a megtámadott ítélet

8. 2010. szeptember 12-én a Hamász keresetet terjesztett a Törvényszék elé, amelyben lényegében a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételét kifogásolta. Kérte a 2010 júliusi értesítés és a Tanács 2010 júliusában elfogadott jogi aktusai Hamászt érintő részének megsemmisítését, valamint hogy a Törvényszék kötelezze a Tanácsot a költségek megtérítésére. A Hamász ezt követően úgy módosította a kereseti kérelmét, hogy azt kiterjesztette a Tanács 2011 januárjától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusaira. Következésképpen a Törvényszék úgy kezelte a Hamász keresetét, hogy az a 2010. júliusi értesítés és a Tanács 2010 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak (a továbbiakban együtt: megtámadott jogi aktusok) a Hamászt érintő részének megsemmisítésére, és a Tanács költségviselésre kötelezésére irányul. A Törvényszék megállapította, hogy a Hamász keresete nem vált okafogyottá a Tanács 2014 júliusában elfogadott jogi aktusainál korábbi megtámadott jogi aktusok tekintetében.[30] Ugyanakkor a Hamász keresetét mint elfogadhatatlant elutasította annyiban, amennyiben a 2010. júliusi értesítés megsemmisítésére vonatkozott: ez az értesítés az EUMSZ 263. cikk alkalmazásában nem volt megtámadható aktus.[31]

9. A Tanács azt kérte, hogy a Bíróság utasítsa el a keresetet, és a felperest kötelezze a költségek viselésére. Az Európai Bizottság a Tanács támogatása érdekében beavatkozott.

10. A Tanács 2010 júliusában és 2011 januárjában elfogadott jogi aktusainak a megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztása érdekében a Hamász négy jogalapra hivatkozik. Ezek a jogalapok megfelelően a védelméhez való jogának a megsértésére, nyilvánvaló értékelési hibára, a tulajdonhoz való jog megsértésére és az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkoznak.

11. A Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak a megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztása érdekében a Hamász nyolc jogalapra hivatkozik. E jogalapok magukban foglalják a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének állítólagos megsértését (első jogalap), a helyzet „idő múlása folytán” történő változásának elégtelen figyelembevételét (negyedik jogalap), a be nem avatkozás elvét (ötödik jogalap), az indokolási kötelezettség megsértését (hatodik jogalap), és a Hamász védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak a megsértését (hetedik jogalap).

12. A Törvényszék *együtt* vizsgálta a Tanács 2010 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak a megsemmisítésére vonatkozó *negyedik és hatodik jogalapot*.

30 A megtámadott ítélet 60. pontja.

31 A megtámadott ítélet 76. pontja.

13. A Törvényszék először meghatározta azokat (a felülvizsgálati eljárásra, az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettségre, a Tanács mérlegelési jogkörének terjedelmére és 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdésén alapuló határozat jogi és ténybeli alapjára vonatkozó) általános szempontokat és ítélkezési gyakorlatot, amely alapján megvizsgálja a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak alapját képező indokolást.[32] E jogi aktusok indokolása tartalmának bemutatását követően[33] a Törvényszék megállapította, hogy noha a 2004-et követő időszak (különösen pedig a 2010 és 2011 közötti időszak) tekintetében az erőszakos cselekményeknek a Tanács által összeállított listája meghatározó szerepet játszott a Hamász pénzeszközei befagyasztásának fenntartására vonatkozó célszerűségi értékelés tekintetében, az indokolásban hivatkozott 2001. évi brit és amerikai határozatokban e cselekmények egyikét sem vizsgálták meg.[34] Ugyanis az időpontjuk miatt a cselekmények egyike sem volt vizsgálható e határozatokban.[35] Mindazonáltal, noha az indokolások kimondják, hogy e nemzeti határozatok továbbra is hatályban vannak, nem tartalmaznak egyébként a későbbi nemzeti határozatokra való hivatkozást vagy az ilyen határozatok indokait (a Tanács 2014 júliusában elfogadott jogi aktusainak a kivételével, amelyek első alkalommal említik a 2012. júliusi amerikai határozatot).[36] Ami a 2012. júliusi amerikai határozatot illeti, a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács nem szolgáltatott semmilyen olyan információt, amely lehetővé teszi e határozatnak a Tanács által 2014 júliusában elfogadott jogi aktusok indokolásában szereplő erőszakos cselekmények listájával kapcsolatos konkrét indokolásának megismerését.[37] A Törvényszék elfogadhatatlanként elutasított más nemzeti határozatokat is, amelyeket a tárgyaláson hoztak fel (és amelyek nem szerepelnek a Tanács 2014 júliusában – a tárgyalásnál később – elfogadott jogi aktusai indokolásában).[38]

14. Ami a Tanács azon állítását illeti, hogy elegendő a sajtó megtekintése annak megállapításához, hogy a Hamász rendszeresen vállal magára terrorcselekményeket, a Törvényszék megállapította, hogy ez az állítás – a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a betudott tényekhez képest későbbi határozataira való bármilyen utalás hiányával együtt és visszautalva az említett cselekményekre – egyértelműen arról tanúskodik, hogy a Tanács a (2004-et követő időszak tekintetében) figyelembe vett terrorcselekmények Hamásznak való betudását a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiban szereplő értékelések helyett a sajtóból származó információkra alapította.[39] Ezért a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács nem tartotta tiszteletben a 2001/931 közös álláspont e követelményeit, amelyek alapján a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó uniós határozat ténybeli alapjának e közös álláspont értelmében vett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok határozataiban konkrétan megvizsgált és figyelembe vett információkon kell alapulnia.[40] A Törvényszék megállapította, hogy a Tanács az alábbiakkal érvelt: a Tanács olyan értékelésekkel indított – amelyek valójában a saját értékelései –, amelyek terroristaként minősítik a Hamászt és olyan erőszakos cselekmények sorozatát róják fel neki, amelyeket a Tanács a sajtóban és az interneten talált; ezt követően rögzítette, hogy a 2001/931 közös álláspont értelmében a Hamásznak betudott cselekmények a terrorcselekmények fogalommeghatározásának hatálya alá tartoznak, és a Hamász terrorista csoport; a Tanács csak e kijelentéseket *követően* idézi fel a nemzeti hatóságok határozatait, amelyek azonban a betudott cselekményeknél korábbiak (legalábbis ami a Tanács 2011 júliusától 2014 februárjáig elfogadott jogi aktusait illeti).[41] A Törvényszék álláspontja szerint a Tanács már nem támaszkodott azokra a tényekre, amelyeket először a nemzeti hatóságok értékeltek. A Tanács inkább a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hatáskörrel rendelkező hatóság” feladatait gyakorolja.[42]

32 A megtámadott ítélet 84–92. pontja.

33 Lásd a fenti 7. pontot.

34 A megtámadott ítélet 101. pontja.

35 A megtámadott ítélet 102. pontja.

36 A megtámadott ítélet 103. pontja.

37 A megtámadott ítélet 106. pontja.

38 A megtámadott ítélet 107. pontja.

39 A megtámadott ítélet 109. pontja.

40 A megtámadott ítélet 110. és 112. pontja.

41 A megtámadott ítélet 113–119. pontja.

42 A megtámadott ítélet 121. pontja. Lásd továbbá a 125. pontot.

15. Következésképpen a Tanács megkerülte a 2001/931 közös álláspont által létrehozott kétszintű rendszert Míg a Tanács adott esetben és széles mérlegelési jogkörének keretében határozhat a ténybeli helyzet változásának hiányában valamely személynek vagy csoportnak a 2. cikk (3) bekezdése szerinti listán történő fenntartásáról, minden új terrorcselekménynek – amelyet a Tanács e felülvizsgálat alkalmával indokolásába illeszt – az említett rendszerben vizsgálatnak és a hatáskörrel rendelkező hatóság határozatának tárgyát kell képeznie. [43]

16. A Törvényszék elutasította a Tanács és a Bizottság azon érvelését is, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataira való hivatkozás hiánya a Hamásznak róható fel, aki vitathatta, és akinek vitatnia kellett volna a nemzeti szinten vele szemben meghozott korlátozó intézkedéseket. [44] A Törvényszék megállapította, hogy a Tanács érve megerősíti azon megállapítását, hogy a Tanács a sajtóban és az interneten talált információkra támaszkodott. [45]

17. A Törvényszék nem értett egyet a Tanács azon állításával, hogy mindenesetre a jelen kereset keretében a Hamász (a kereseti kérelmében) látszólag nem vitatta a terrorizmusban való részvételét. A Törvényszék álláspontja szerint a Tanács a Törvényszék előtt nem válthatja fel a 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak indokait – ezen indokok számának csökkentésével – néhány olyan ténybeli körülménnyel, amelyet a Hamász (a Tanács szerint) a Törvényszék előtt elismert. A Törvényszék sem végezhet olyan értékelést, amely kizárólag a Tanács feladata. [46]

18. A fenti megfontolásokra tekintettel a Törvényszék azt a következtetést vonta le, hogy a Tanács a 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusainak elfogadásával megsértette a 2001/931 közös álláspont 1. cikkét, valamint az indokolási kötelezettséget. [47] Következésképpen megsemmisítette a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott jogi aktusait, valamint a 2010 júliusában és 2011 januárjában elfogadott jogi aktusait. Ami az utóbbi jogi aktusokat illeti, a Törvényszék megállapította, hogy azok tekintetében nem vitatott, hogy ugyanúgy nem tartalmaznak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a felperesnek betudott tényekre vonatkozó határozataira történő hivatkozást. Ezek tehát az indokolási kötelezettség ugyanazon megsértésével járnak. [48]

Kérelmek és a fellebbezés során előadott érvek

19. A Bizottság és a francia kormány által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, hozzon végső ítéletet a fellebbezés tárgyában, és kötelezze a Hamászt a Tanácsnak az elsőfokú eljárás és a fellebbviteli eljárás során felmerült költségeinek viselésére. A Hamász azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a Tanácsot a Hamásznak az elsőfokú eljárás és a fellebbviteli eljárás során felmerült költségeinek viselésére.

20. A 2016. május 3-i tárgyaláson valamennyi fél szóban előadta álláspontját.

21. *Első fellebbezési jogalapjával* a Tanács arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Tanács köztudomású információkra alapozott a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése szerinti felülvizsgálat során.

43 A megtámadott ítélet 126. és 127. pontja.

44 A megtámadott ítélet 128. pontja.

45 A megtámadott ítélet 129–131. és 141. pontja.

46 A megtámadott ítélet 138–140. pontja.

47 A megtámadott ítélet 137. pontja.

48 A megtámadott ítélet 141. pontja.

22. *Először*, a Törvényszék tévesen feltételezte, hogy a Tanácsnak rendszeresen új indokokkal kell igazolnia valamely személy vagy csoport korlátozó intézkedések alá vonásának fenntartását. Ez az elv ellentétes a Bíróság Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítéletével,[49] valamint a Törvényszék People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítéletével[50] és Al-Aqsa kontra Tanács ítéletével.[51] Az első ügyben a Tanácsnak közel hat évig nem kellett módosítania az indokolást. Ebből az következik, hogy a Bíróság (hallgatólagosan) elfogadta ere az időszakra egy személy vagy csoport listán való fenntartásának lehetőségét, amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok birtokában nincs olyan új információ, amely a listáról való törlést támasztaná alá. A Stichting Al-Aqsa helyzetéhez hasonlóan a Hamásznak az Egyesült Királyságban való betiltása igen megnehezítette a Hamasz számára olyan új terrorcselekmények elkövetését, amelyek a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett új határozatok meghozatalához vezetnének. Ugyanez vonatkozik az amerikai határozatokra. Amennyiben továbbá a Hamász megtámadta volna a betiltását, vagy hivatalból sor került volna e határozatok felülvizsgálatára, új határozatok születtek volna.

23. *Másodszor*, a Törvényszék tévesen utasította el a köztudomású információk Tanács általi felhasználását. Ez a határozat azon korábbi ítélkezési gyakorlatával is ellentétes, amely szerint előfordulhat, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság határozata nem elegendő egy személynek vagy csoportnak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartása eldöntéséhez.[52] A Tanács a hatáskörrel rendelkező hatóság további döntése hiányában is a listán tarthatta a Hamászt. A jelen ügyben kizárólag e célra használták a Tanács által alapul vett, köztudomású információt (függetlenül attól, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok meglévő határozatai alapján a Tanács a listán tarthatta volna a Hamászt). Ez összhangban áll a Bíróság Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ügyben hozott ítéletével.[53] Következésképpen a tényállás megváltozását eredményezheti az 1. cikk (4) bekezdése szerinti eredeti határozat jogállásának megváltozása vagy a listán szereplő csoport tevékenységére vonatkozó új információ is. Amennyiben az 1. cikk (4) bekezdése szerinti eredeti határozatot nem semmisítették meg vagy vonták vissza, egy felülvizsgálat során a lényeges kérdés az, hogy indokolt-e az adott személy vagy csoport listáról való törlése, nem pedig az, hogy indokolt-e az ismételt felvétel. Ezen túlmenően a Törvényszék érvelése arra az abszurd eredményre vezet, hogy egyrészről a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartásáról szóló tanácsi határozat érvényes lenne, ha a Tanács egyszerűen csak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listát vette volna alapul, és nem hivatkozott volna további információra, másrészről pedig közismert volt, hogy a Hamász új terrorcselekményeket követett el (ezt a körülményt a Hamász a Törvényszék elé terjesztett eredeti keresetében is elismerte).

24. *Harmadszor*, a Törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Tanács a felülvizsgálat céljából köztudomású információra alapozta saját ténybeli megállapításait. Ez a megállapítás szintén ellentétes a Bíróság Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ügyben hozott ítéletével. Ez felveti azt a kérdést is, hogy a Tanácsnak hogyan kellene eljárnia olyan körülmények között, amikor olyan, egyértelműen „terror-" cselekményekről szerez tudomást, amelyekért egy listán szereplő személy vagy csoport vállal felelősséget. Ilyen esetben a kétszintű rendszer alapján az eljárást nem kell tagállami szinten megindítani.

25. *Negyedszer*, a Törvényszék tévesen semmisítette meg a megtámadott jogi aktusokat azon az alapon, hogy a Tanács köztudomású információt vett alapul. Ez az információ lényeges volt a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listáról való törlésének eldöntése céljából. A törlést alátámasztó elemek hiányában a Tanács dönthetett a Hamász listán való fenntartásáról.

49 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711 (a továbbiakban: Al-Aqsa-ítélet), 145. és 146. pont.

50 2008. október 23-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461 (a továbbiakban: a Törvényszék PMOI-ítélete), 109. és 112. pont.

51 2010. szeptember 9-i Al-Aqsa kontra Tanács ítélet, T-348/07, EU:T:2010:373.

52 A Törvényszék a PMOI-ügyben hozott ítéletére hivatkozott, 81. pont.

53 Al-Aqsa-ítélet, 82. pont.

26. A Hamász az alábbi választ adta az első jogalapra.

27. *Először*, a Hamász nem ért egyet a Tanács azon érvelésével, hogy a Törvényszék álláspontja szerint a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése értelmében vett határozatoknak új indokokon vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok új határozatain kell alapulniuk. A Törvényszék sokkal inkább azt hangsúlyozta, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a hatáskörrel rendelkező hatóságok által megvizsgált tényeken kell alapulniuk. Ráadásul a Tanács nem hivatkozhatott a hatáskörrel rendelkező hatóságok korábbi határozataira anélkül, hogy megvizsgálta volna az e döntések alapjául szolgáló tényeket. Ezenfelül nem róható fel a Hamásznak, hogy tagállami bíróságok előtt nem támadta meg a Tanács ténybeli betudásait: nem volt megtámadható új határozat.

28. *Másodszor*, a Hamász előadja, hogy az indokolási kötelezettség és a kellő ténybeli alap szükségessége egyaránt vonatkozik azokra a határozatokra, amelyek révén a Tanács egy személyt vagy csoportot a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán fenntart. Az általa végzett felülvizsgálat során a Tanács nem feltételezheti, hogy valamely személyt vagy csoportot az adott listán kell tartani. A jelen ügyben a Tanács az eredeti felvételről szóló határozatait vette alapul (amelyeket a Hamász nem támadott meg). Mindazonáltal a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való első felkerülésekor arra hivatkozással még nem támadhatták meg a hivatkozott határozatokat a Törvényszék előtt, hogy a Tanács nem indokolta meg kellően e határozatokat. Valójában a Tanács soha nem közölt olyan pontos információt vagy ügyiratrészeket, amelyek szerint a Hamászra tekintettel hozta meg a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti döntéseket. Ezenfelül a Tanács nem tájékoztatta a Hamászt a listára való felvételét indokoló elemekről. Ez azt is jelenti, hogy az uniós bíróságok nem tudják ellenőrizni, hogy kellően hiteles-e a Hamász Tanács általi eredeti felvételét eredményező tényállás, és azt megvizsgálta-e a hatáskörrel rendelkező hatóság.

29. A Tanács tévesen hivatkozik arra is, hogy a határozata a legfrissebb tények és kiegészítő információk listájának az indokoláshoz csatolása nélkül is érvényes lett volna, mivel az a hatáskörrel rendelkező hatóságok eredeti határozatain alapult. Ez azt feltételezi, hogy a Tanács jogosan hivatkozhatott volna kizárólag az e határozatokból vett információra. Noha a Tanács egy sor, a Hamász által elkövetett állítólagos terrorcselekményre hivatkozott (a megtámadott jogi aktusokban és a Bíróság előtti eljárás során egyaránt), nem mutatott be semmilyen bizonyítékot e tényeket illetően. E célból a Tanács a sajtóban megjelent cikkekre sem hivatkozhat.

30. *Harmadszor*, a Hamász megjegyzi, hogy a Tanács látszólag kritizálja a Törvényszéket azon (logikus) következtetése miatt, hogy a Tanács saját ténybeli megállapításokat tett. A Tanács tévesen állítja azt, hogy nem férhet kétség a Hamász cselekményeinek terrorista jellegéhez. A Tanács a 2001/931 közös álláspont szerinti eljárása során arra sem rendelkezik hatáskörrel, hogy ilyenként jellemezzen cselekményeket. Nem releváns a Tanács azon érve, hogy bíróságot nem lehet felkérni új tények értékelésére, mivel a Törvényszék nem írt elő ilyen követelményt a Tanács számára. A Törvényszék azt sem követelte meg a Tanácstól, hogy ismételten kérje a brit vagy amerikai hatóságoktól a Hamász betiltását. A Törvényszék kizárólag azt hangsúlyozta, hogy amennyiben a Tanács új tényekre hivatkozik, azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságnak értékelnie kell.

31. *Negyedszer*, a Hamász álláspontja szerint nem elegendő, hogy a Tanács kizárólag arra hivatkozik, hogy az eredeti nemzeti határozatok továbbra is érvényesek. A Tanács feladata annak megítélése, hogy a Hamász továbbra is terroristaként jellemezhető-e a 2001/931 közös állásponttal összhangban. Jóllehet a 790/2014 végrehajtási rendelet indokolásában a Tanács hivatkozott egy 2012. július 18-i amerikai határozatra, a Törvényszék helyesen megállapította, hogy semmi nem mutat arra, hogy a Tanács által idézett cselekményekhez kapcsolódik a hivatkozott határozat alapját képező érvelés. Amennyiben a Tanács kizárólag az eredeti határozatokra támaszkodott, annyiban a megtámadott jogi aktusok indokolása nem megfelelő.

32. *Második jogalapjával* a Tanács azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen nem arra következtetett, hogy az amerikai hatóságok határozatai kellő alapot szolgáltattak a Hamász listára vételéhez.

33. *Először*, a közigazgatási hatóságok határozata minősülhet a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti határozatnak. Ezt az álláspontot erősítette meg a Bíróság az Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa [54] ítéletben, valamint a Törvényszék a People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítéletben. [55]

34. *Másodszor*, a 2001/931 közös álláspont szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kell megállapítania a nemzeti határozat alapjául szolgáló tényállást. Amennyiben nem bíróság hozza a határozatot, az érintett személy vagy csoport számára a határozat nemzeti bíróságok előtti megtámadásának lehetősége biztosítja a bírói jogvédelmet. A Törvényszék tévesen követelte a Tanácstól az összes olyan ténybeli elem ismeretét, amely alapján az amerikai Secretary of State felvette a listára a Hamászt. A 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerint nem kell a Tanáccsal közölni ezeket az elemeket. A Tanács nem léphet a hatáskörrel rendelkező hatóság helyébe sem. A Törvényszék álláspontjának elfogadása azt jelentené, hogy amennyiben valamely személy vagy csoport (a nemzeti bíróságok helyett) közvetlenül az uniós bíróságok előtt támadja meg a listára való felvételről szóló határozatot, úgy az uniós bíróságoknak kell megvizsgálniuk a listára vétel alapjául szolgáló indokokat. Ezenfelül nem reális annak előírása, hogy a nemzeti szintű betiltó határozat alapját képező információ szolgálja a Tanács korlátozó intézkedések alkalmazásáról szóló határozatának ténybeli alapját. Végül, amennyiben az amerikai hatóságnak kell felülvizsgálnia a határozatot releváns módon, úgy ezt a fejleményt a Tanácsnak kell figyelembe vennie.

35. *Harmadszor*, a jelen ügyben az amerikai jogban rendelkezésre állt a Hamász terrorista szervezetként való listára vételéről szóló határozat megtámadására szolgáló eljárás.

36. *Negyedszer*, a Hamász soha nem vitatta az amerikai hatóságok általi listára vételét.

37. *Ötödször*, a Törvényszék álláspontjának fenntartása ellent mondana a Törvényszék People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben hozott ítéletének, [56] ideértve azt a megállapítást, hogy „[…] a Tanács észszerűen és körültekintően járt el, amikor […] az illetékes nemzeti közigazgatási hatóságnak a pénzeszközök befagyasztására irányuló közösségi határozat alapjául szolgáló határozatát a nemzeti jog szerint bírósági jogorvoslattal megtámadják vagy megtámadhatják, elvként elutasítja, hogy állást foglaljon az érintett által az ilyen jogorvoslat alátámasztásául érdemben előterjesztett érvei megalapozottsága tekintetében, mielőtt megtudná a jogorvoslat kimenetelét. Ellenkező esetben ugyanis a Tanács által politikai vagy igazgatási intézményként végzett értékelés ténybeli vagy jogi kérdésekben összeütközésbe kerülhetne az illetékes nemzeti bíróság által lefolytatott értékeléssel" [57]. A Törvényszék álláspontjának fenntartása azt is jelentené, hogy valamely személy vagy csoport megakadályozhatja a listára vételét azzal, hogy a nemzeti bíróságok előtt szándékosan nem támadja meg a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatait, valamint, hogy közigazgatási hatóság válik az ügy tényállási elemei tekintetében végleges döntést hozó hatósággá. Ez a megközelítés a *forum shopping* kockázatát is eredményezi.

38. A Hamász állítása szerint a második jogalap elfogadhatatlan, mivel a Törvényszék nem tett megállapítást arra vonatkozóan, hogy az amerikai határozatok kellő alapot szolgáltatnak-e a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételéhez. Ezzel szemben a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatai helyett a sajtóban talált információkra alapozta a saját ténybeli megállapításait. Másodlagosan a Hamász azzal érvel, hogy a második jogalap annyiban is elfogadhatatlan, amennyiben vitatja a Törvényszék ténybeli megállapításait.

54 Al-Aqsa-ítélet, 70. és 71. pont.

55 A Törvényszék PMOI-ítélete, 144. pont.

56 A Törvényszék PMOI-ítélete, 144–147. pont.

57 A Törvényszék PMOI-ítélete, 147. pont.

39. Továbbá a Hamász állítása szerint nem a 2001/931 közös álláspont értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságok hozták meg az amerikai határozatokat, és azok nem képezhetik kellő alapját a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételének. E tekintetben a Hamász előadja, hogy a szóban forgó amerikai hatóságok pusztán megállapították azon terrorista szervezetek listáját, amelyekkel szemben korlátozó intézkedéseket kell alkalmazni. Ezek a határozatok nem teljesítik a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) pontjában rögzített feltételeket (az ENSZ Biztonsági Tanácsa által hozott, felvételről szóló határozatok kivételével). Ezen túlmenően, ami konkrétan a harmadik országok hatóságainak határozatait illeti, a Hamász hangsúlyozza, hogy a jóhiszemű együttműködés elve a Tanács és az EU tagállamainak hatóságai közötti viszonyra vonatkozik. A Hamász szerint ellenőrizni kell, hogy a harmadik ország az Európai Unióval azonos célkitűzéseket követ-e, és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival azonos biztosítékokat nyújt-e. A Hamász vitatja az amerikai jog szerinti védelemhez való jog védelmének fokára, az indokolási kötelezettségre és a hatékony bírói jogvédelemre vonatkozó tanácsi érvelést.

40. A Hamász álláspontja szerint a Tanács tévesen állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg azt, hogy a Tanács nem alapozhatott egy amerikai határozatra az e határozatot alátámasztó tényekhez és értékelésekhez való hozzáférés nélkül. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Tanács nem alapozhat kizárólag a hatáskörrel rendelkező hatóság határozatára. A Tanácsnak meg kell indokolnia, hogy miért tekint valamely csoportot terroristacsoportnak, és meg kell jelölnie azokat az elemeket, amelyek alapján e besorolás a felülvizsgálat időpontjában továbbra is releváns.

41. *Harmadik fellebbezési jogalapjával* a Tanács előadja, hogy a Törvényszék tévesen nem arra következtetett, hogy az Egyesült Királyság betiltásra vonatkozó határozata kellő alapot szolgáltatott a Hamász listára való felvételéhez. Még ha a Tanács nem is alapozhatott az amerikai határozatokra, a Törvényszéknek meg kellett vizsgálnia, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata kellő és érvényes alapot képezett-e a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartására. Noha a Törvényszék elfogadta, hogy az Egyesült Királyság határozata továbbra is érvényes, hallgatólagosan arra az álláspontra helyezkedett, hogy a határozatot hatályon kívül helyezték, vagy érvényét vesztette. A Bíróság már elfogadta, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóság határozata volt. Ezenfelül a Tanács indokoltan hivatkozott az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozatára anélkül, hogy hozzá kellett volna férnie az e határozatot alátámasztó tényálláshoz és értékelésekhez.

42. A Hamász előadja, hogy a harmadik fellebbezési jogalap elfogadhatatlan, amennyiben a Törvényszék nem állapította meg, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata nem szolgáltatott kellő alapot a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételére, másodlagosan pedig abban a részében, amelyben a jogalap a Törvényszék ténybeli megállapításait kifogásolja. Továbbá a Hamász azzal érvel, hogy nem a 2001/931 közös álláspont értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság hozta az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozatát, és az nem lehet kellő alapja a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételének. Hozzáteszi, hogy míg az amerikai határozat magára a Hamászra vonatkozott, az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata kizárólag az Al-Qassem brigádokhoz kapcsolódott.

Értékelés

Előzetes megjegyzések

43. Jelentős átfedés észlelhető a jelen fellebbezésben és a Tanács kontra LTTE ügyben (C-599/14 P) felmerült kérdések között. A két indítványt együtt kell értelmezni. Ahol releváns, a Tanács jelen ügyben felhozott fellebbezési jogalapjainak értékelése során hivatkozom a Tanács kontra LTTE ügyre vonatkozó indítványomra.

44. A hivatkozott ügyben benyújtott fellebbezéshez hasonlóan a jelen fellebbezés keretében lényegében arra kérik a Bíróságot, hogy (ismét) vizsgálja meg, annak a mechanizmusnak a szerkezetét, amelyen keresztül a 2001/931 közös álláspont és a 2580/2001 rendelet szerinti uniós korlátozó intézkedéseket fenntartják, valamint a tagállamok és harmadik államok e rendszerben betöltött szerepét.

45. E rendszeren belül meg kell különböztetni egyrészt az eredeti felvételt, és másrészt a valamely személy, szervezet vagy csoport 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartásáról szóló határozatot. Az első határozatfajta tekintetében a 2001/931 közös álláspont meghatározza a Tanács által alkalmazandó eljárást és az azokat a bizonyítékokat, amelyekre a Tanács hivatkozhat. A második határozatfajta tekintetében nem került sor ilyen szabályok megállapítására. A határozatok ilyen második fajtája képezte tárgyát a Hamász által a Törvényszék előtt indított keresetnek, és ez szerepel a szóban forgó fellebbezésben is.

46. A 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése csupán azt írja elő, hogy a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek és csoportok nevét rendszeresen felül kell vizsgálni az arról való meggyőződés érdekében, hogy továbbra is indokolt-e a listán való fenntartásuk. A jelen fellebbezés központi kérdése, hogy a Tanács hogyan állapíthatja meg ilyen indokok fennállását, és a Tanácsnak mit kell közölnie az érintett személyekkel vagy csoportokkal.

47. A 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdéséből következik, hogy a személy vagy csoport hivatkozott listán való fenntartása indokainak hiányában a Tanácsnak törölnie kell vagy „le kell vennie” őket, illetve azokat.[58] E tekintetben nem vitatott, hogy a Hamász maga nem nyújtott be olyan észrevételeket és bizonyítékokat a Tanácshoz, amelyek érinthetik a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételének indokait, és esetlegesen a listáról való törlést eredményezhetnének. Egy más típusú korlátozó intézkedéssel összefüggésben a Bíróság megállapította, hogy amennyiben valamely személy jegyzékbe vételének indokait a KKBP keretében elfogadott határozatban módosítják azért, hogy figyelembe vegyék a benyújtott észrevételeket és bizonyítékokat, ennek a módosításnak az EUMSZ keretében elfogadott rendeletben is meg kell történnie.[59]

48. Beadványaiban a Tanács jelentősen hangsúlyozza a tényt, miszerint a Hamász soha nem kifogásolta a Tanács által hivatkozott nemzeti határozatok egyikét sem, és azokat a tanácsi rendeleteket sem, amelyekkel eredetileg felvették a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára, majd továbbra is szerepelt ott. Mindazonáltal úgy látom, hogy a tanácsi rendeletek felülvizsgálata magában foglalja annak vizsgálatát, hogy a Tanács figyelembe vette-e az alkalmazandó uniós jogszabályokat, beleértve a 2001/931 közös álláspontban szereplő feltételeket és az alapvető jogokat. A hivatkozott szabályokban semmi nem utal arra, hogy a felülvizsgálat attól függne, hogy az érintett félnek először a megfelelő nemzeti fórum előtt kell kifogásolni a hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozatot.

58 2011. december 21-i Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 72. pont.
59 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 55. pont.

Az első fellebbezési jogalap

Bevezetés

49. A Tanács első fellebbezési jogalapja lényegében azzal kapcsolatos, hogy a Tanács a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése értelmében vett felülvizsgálat során alapozhat-e köztudomású információra.

50. Ez a fellebbezési jogalap négy érvre támaszkodik: i. a Törvényszék tévesen írta elő, hogy a Tanácsnak rendszeresen új indokokkal kell szolgálnia annak igazolásához, hogy az érintett személynek miért kell továbbra is korlátozó intézkedések hatálya alatt állnia; ii. a Törvényszék tévesen utasította el a köztudomású információk Tanács általi felhasználását; iii. a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Tanács köztudomású információkon alapuló, saját ténybeli megállapításokat tett a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése értelmében vett felülvizsgálata során; és iv. a Törvényszék tévedett, amikor a megtámadott jogi aktusokat azon az alapon semmisítette meg, hogy a Tanács köztudomású információkra hivatkozott.

51. Álláspontom szerint a második és harmadik érv lényegében megegyezik, ezért együtt vizsgálom meg azokat.

A Tanácsnak rendszeresen új indokokat kell felhoznia annak igazolására, hogy miért áll valamely csoport továbbra is korlátozó intézkedések hatálya alatt?

52. A jelen ügyben a Tanács által az első fellebbezési jogalap alátámasztására felhozott első érv megfelel annak az érvnek, amelyet elsőként adott elő a Tanács kontra LTTE ügyben a második fellebbezési jogalap alátámasztására.

53. A hivatkozott ügyre vonatkozó indítványomban az említett fellebbezési jogalap elemzésével kapcsolatban előadottak itt is alkalmazandók.[60] Véleményem szerint egyrészt nem létezhet olyan szigorú és rögzített szabály, amely csak akkor jogosítja fel a Tanácsot valamely személynek vagy csoportnak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való további szerepeltetésére, ha az eredeti vagy a megelőző felvételt követően a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatot hoznak vagy a Tanács tudomást szerez erről. Másrészt az eredeti felvétel alapjául használt eredeti határozat(ok) nem mindig elegendők a felülvizsgálattal összefüggésben. Amikor a Tanács úgy hoz az 1. cikk (6) bekezdése szerinti határozatot, hogy nem hivatkozik valamely hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott új határozatra, akkor meg kell győződnie arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az eredeti határozat vagy valamely későbbi – valamely személyt vagy csoportot a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán továbbra is szerepeltető – határozat elfogadásakor korábban alapul vett határozata továbbra is elegendő alapot jelent annak bizonyításához, hogy indokoltan jár el.

54. Így a hatáskörrel rendelkező hatóság korábbi határozatának (határozatainak) alapjául szolgáló tények és bizonyítékok alapján a Tanácsnak (akkor is, ha a hivatkozott határozatokat később hatályon kívül helyezték a terrorcselekményekben vagy terrorista tevékenységekben való részvételre utaló e tényektől és bizonyítéktól független okok miatt[61]), igazolnia kell, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság (eredeti vagy korábbi) határozatának (határozatainak) alapjául szolgáló tények és bizonyítékok továbbra is igazolják azt az értékelését, miszerint az érintett személy vagy csoport terrorveszélyt jelent, és hogy következésképpen igazoltak a megelőző jellegű intézkedések. Mivel a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott határozatok szükségszerűen a meghozatalukat megelőző tényekre vonatkoznak, következésképpen minél hosszabb idő telik el egyrészt a hivatkozott tények és a korábbi határozat, és

60 Lásd: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 77–92. pontja.

61 Ez történt az Al-Aqsa-ítélet alapjául szolgáló ügyben, az ítélet 83–90. pontja.

másrészt a személynek vagy csoportnak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való további szerepeltetéséről szóló új tanácsi határozat között, annál erősebb a Tanács kötelezettsége annak gondos ellenőrzésére, hogy felülvizsgálatának időpontjában következtetése továbbra is érvényesen alapozható-e a hivatkozott határozatra és az annak alapjául szolgáló tényekre.[62]

55. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott korábbi határozatot megújítják vagy kiterjesztik, a Tanácsnak ellenőriznie kell, hogy ez milyen alapon történt. Következésképpen a Tanács vizsgálata nem lehet teljes mértékben azonos azzal, amit a korábbi, az 1. cikk (6) bekezdése szerinti határozat elfogadásakor a hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozat alapján végzett. Legalább az időmúlást figyelembe kell venni. Ennek az indokolásból is ki kell tűnnie.

56. Ahogyan a megtámadott ítéletet értelmezem, a Törvényszék *nem* tett olyan megállapítást, amely szerint a Tanácsnak rendszeresen új indokokat kell felhoznia annak igazolására, hogy miért döntött úgy, hogy valamely személyt vagy csoportot továbbra is a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán tart. Nem is javaslom, hogy így járjon el. A Törvényszék inkább azt vitatta, hogy a Tanács a Hamásznak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartására vonatkozó határozat szempontjából döntőnek bizonyuló, erőszakos cselekményeket tartalmazó listát készített anélkül, hogy a megtámadott jogi aktusokban elmagyarázta volna, hogy milyen alapon tekinti ezeket a cselekményeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiban megállapított és megvizsgált cselekményeknek. A Törvényszék álláspontja szerint ez nyilvánvalóan nem állja meg a helyét a Tanács indokolásának alapjául szolgált 2001-es brit és amerikai határozatok esetében. Ez nyilvánvalóan kiderül a megtámadott ítélet 101–112. és 119–127. pontjából. A megtámadott ítélet 133. pontja összefoglalja a Törvényszék álláspontját: nem rendelkezett az indokolást illetően a hatáskörrel rendelkező hatóság semmilyen olyan határozatára való hivatkozásokkal, amelyek a Tanács által a felperessel szemben figyelembe vett ténybeli körülményekkel kapcsolatosak.

57. Úgy vélem, hogy a Törvényszék igazoltan állapította meg, hogy mivel nem létezett hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott új vagy másik olyan határozat, amely kielégítő alapként szolgált volna a Tanács számára annak fenntartása érdekében, hogy indokolt a Hamász felvétele, a Tanács nem támaszkodhatott a hivatkozott szervezet által állítólagosan elkövetett terrortámadások felsorolására anélkül, hogy azokat a tényeket hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozat tartalmazta volna.

58. Szeretném hozzátenni, hogy a Tanács nem hivatkozhat arra a körülményre sem, hogy mivel valamely csoport betiltása megnehezíti e csoport számára újabb terrorcselekmények elkövetését, kevéssé magától értetődőek a hatáskörrel rendelkező hatóságok hivatkozott csoportra vonatkozó új határozatai. Valamely csoport betiltásának hatékonysága nem menti fel a Tanácsot azon kötelezettsége alól, hogy biztosítsa azt, hogy e személyt vagy csoportot a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatai alapján tartják fenn a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán. Ezenfelül a valamely hatáskörrel rendelkező hatóság eredeti felvételt indokoló határozata releváns lehet a későbbi felvételek esetén is, feltéve, hogy a Tanács megállapítja (és indokolja), hogy az továbbra is kellő alapot jelent annak megállapítására, hogy korlátozó intézkedések alkalmazását indokoló kockázat áll fenn.[63]

59. Következésképpen elutasítom a Tanács első érvét.

62 Másfajta szankció tekintetében analógia útján lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 156. pont.

63 Lásd: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 77–92. pontja.

Hivatkozhat-e a Tanács köztudomású információkra annak eldöntése során, hogy valamely csoport továbbra is szerepeljen a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán?

60. A Tanács első fellebbezési jogalapjának alátámasztására szolgáló második és harmadik érve nagyrészt egybevág a Tanács kontra LTTE ügyben felhozott második fellebbezési jogalapjának alátámasztására általa előadott második érvvel. A hivatkozott ügyre vonatkozó indítványomban arra a következtetésre jutottam (az abban ismertetett okokból [64]), hogy a Tanács valamely személy vagy csoport 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán való fenntartásának eldöntése során nem hivatkozhat a hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozattól eltérő helyen talált tényeken és bizonyítékokon alapuló indokokra. Ugyanez a következtetés és indokolás alkalmazandó a jelen ügyre is.

61. Következésképpen nem találom tévesnek a 2001/931 közös álláspont – megtámadott ítélet 110. pontjában szereplő – Törvényszék általi értelmezését, amely szerint a terrorizmus tárgyában a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó tanácsi határozat ténybeli alapja nem alapulhat a Tanács által a sajtóból vagy az internetről szerzett információkon. A Törvényszék a megtámadott ítélet 121. pontjában helyesen jegyezte meg, hogy ilyen eljárás engedélyezése esetén a Tanács a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság feladatait gyakorolná. Mindazonáltal a Törvényszék a megtámadott ítélet 127. pontjában kifejtette, hogy a kétszintű döntéshozatali rendszerben minden új terrorcselekménynek – amelyet a Tanács e felülvizsgálat alkalmával indokolásába illeszt –, a hatáskörrel rendelkező hatóság határozatában vizsgálat tárgyát kell képeznie.

62. Következésképpen elutasítom a Tanács második és harmadik érvét.

A Törvényszék igazoltan semmisítette meg a megtámadott jogi aktusokat?

63. A Tanács első fellebbezési jogalapját alátámasztó negyedik érve megegyezik a Tanács által a Tanács kontra LTTE ügyben a második fellebbezési jogalapját alátámasztó harmadik érvvel és a harmadik fellebbezési jogalapját alátámasztó második érvvel.

64. A hivatkozott ügyre vonatkozó indítványomban [65] nem fogadtam el a Tanács érvének alapjául szolgáló azon logikát, hogy mivel nem lehet figyelembe venni a sajtóban megjelent újabb cselekményeket, következésképpen nem változott a ténybeli helyzet és az LTTE továbbra is a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán tartható. Kifejtettem, hogy ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem hoz (egyéb tényekre vonatkozó) más vagy új határozatot, a Tanácsnak akkor is felül kell vizsgálnia, hogy az általa korábban hivatkozott határozatban szereplő tények és bizonyítékok alapján továbbra is fennáll-e a terrorcselekményekben való részvétel kockázata és ezzel a listán szerepeltetés indoka. Ez magában foglalta azt is, hogy a Tanácsnak ki kellett fejtenie, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata miért szolgál továbbra is elegendő alapul az LTTE listán való szerepeltetésére vonatkozó határozatához, és a Törvényszéknek foglalkozni kellett ezzel az érvvel. A Törvényszéknek a Tanács ilyen eljárása tekintetében tett megállapításai képezték a hivatkozott ügyben a Tanács harmadik fellebbezési jogalapjának tárgyát.

65. Ebben a kérdésben azonos álláspontot képviselek.

66. Először is a Törvényszék megsemmisítette a Tanács 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott, megtámadott jogi aktusait, mivel megállapította, hogy a Tanács megsértette a 2001/931 közös álláspont 1. cikkét és az indokolási kötelezettséget. [66]

64 Lásd: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 96–107. pontja.

65 Lásd: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 109–112. pontja.

66 Lásd a megtámadott határozat 137. és 141. pontját.

67. Másodszor, ebből nem szükségszerűen következik az, hogy mivel a Tanács nem alapozhatott a saját maga által megállapított tényekre, mégis további vizsgálat nélkül eldönthette, hogy a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán tartja-e a Hamászt. Amint azt említettem, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem hoz (egyéb tényekre vonatkozó) más vagy új határozatot, a Tanácsnak akkor is felül kell vizsgálnia, hogy az általa korábban hivatkozott határozatban szereplő tények és bizonyítékok alapján *továbbra is fennáll-e a terrorcselekményekben való részvétel kockázata* és ezzel a listán szerepeltetés indoka.[67] Ez magában foglalta azt is, hogy a Tanácsnak ki kellett fejtenie, hogy az Egyesült Királyság és az USA 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata miért szolgál továbbra is elegendő alapul a határozatához, és a Törvényszéknek foglalkozni kellett ezzel az érvvel. A Tanács kontra LTTE ügyhöz hasonlóan Törvényszéknek a Tanács ilyen eljárása tekintetében tett megállapításai képezik a Tanács fellebbezése harmadik jogalapjának tárgyát.

68. Következésképpen elutasítom a Tanács negyedik érvét.

A második fellebbezési jogalap

69. A Tanács második fellebbezési jogalapja szerint a Törvényszék tévesen nem következtetett arra, hogy az amerikai hatóságok határozatai kellő alapul szolgáltak a Hamásznak a listára való felvételéhez.

70. A Törvényszék Tanács kontra LTTE ügyben hozott, megtámadott ítéletével ellentétben a Törvényszék a jelen ügyben nem tett megállapítást arra vonatkozóan, hogy valamely harmadik állam határozata a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozatnak minősülhet-e, és ha igen, akkor milyen feltételek mellett.

71. Véleményem szerint a szóban forgó jogalap alátámasztása érdekében előadott első, harmadik és ötödik érvet el kell utasítani mint nem hatástalant: a Törvényszék egyszerűen nem tett olyan megállapítást, amelynek téves voltára a Tanács hivatkozik. Ugyanis a Törvényszék nem tett megállapítást arra vonatkozóan, hogy valamely amerikai közigazgatási hatóság határozata a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti határozatnak minősülhet-e (első érv). Ez egyértelműen következik a megtámadott ítélet 99. és 101. pontjának együttes értelmezéséből. A Törvényszék arra vonatkozóan sem tett megállapítást, hogy az ilyen határozatra való hivatkozás annak függvénye-e, hogy a listán szereplő csoport vitathatta-e és ténylegesen vitatta-e az amerikai jog alapján a terrorista szervezetkénti jegyzékbe vételére vonatkozó határozatot (harmadik és negyedik érv).

72. A Tanács azzal is érvel, hogy a Törvényszék tévesen követelte meg, hogy a Tanács ismerje az összes ténybeli elemet, amelynek alapján az amerikai Secretary of State jegyzékbe vette a Hamászt (második érv). E tekintetben a megtámadott ítélet 129–132. pontjára hivatkozik. Személy szerint eltérően értelmezem a megtámadott ítéletet. A 129. pontban a Törvényszék megismételte, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiból levont ténybeli alap szükséges ahhoz, hogy korlátozó intézkedések hatálya alá vonhassanak valamely személyt vagy csoportot. Ez összhangban áll azzal a célkitűzéssel, hogy biztosítani kell azt, hogy kizárólag kellően biztos ténybeli alap alapján kerülhet sor valamely személy vagy csoport felvételére.[68] A 130. pontban a Törvényszék megállapította, hogy ez a követelmény az érintett személy vagy szervezet magatartásától függetlenül alkalmazandó. Annak szükségességére is összpontosított, hogy az indokolásban meg kell jelölni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok azon határozatait, amelyek konkrétan megvizsgálták és megállapították azon terrorcselekményeket, amelyeket a Tanács saját határozatai ténybeli alapjaként átvesz. Ez összhangban áll azzal a követelménnyel, hogy a Tanácsnak ellenőriznie kell, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat kellően pontos-e ahhoz, hogy i. azonosítsa az érintett személyt vagy csoportot, és ii. megállapítsa az esetleges kapcsolatot (amint az a 2001/931 közös

67 Lásd közelebbről: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 88. pontja.

68 Lásd továbbá: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 99. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

álláspont 1. cikkének (2) bekezdésében szerepel) az érintett személy vagy csoport és a közös álláspont 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott terrorcselekmények között.[69] A 131. és 132. pont a Törvényszék azon korábbi megállapításával foglalkozik, amely szerint a Tanács ténylegesen olyan információra hivatkozott, amelyet maga szerzett be, valamint a bírósági felülvizsgálat terjedelmével.

73. Következésképpen nem találtam semmit a fent említett pontokban, ami alátámasztaná azt az álláspontot, hogy a Törvényszék szerint a Tanácsnak ismernie kell az összes olyan ténybeli elemet, amelyeken egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatóságának határozata alapul. Valójában a megtámadott ítélet más részeivel (különösen a 103., 106. és 110. pontokkal) együtt értelmezve nyilvánvalóvá válik, hogy a Törvényszék pusztán (és helyesen) azt állapította meg, hogy a Tanács nem hivatkozhat valamely hatáskörrel rendelkező hatóság határozatára anélkül, hogy ismerné a határozat alapját képező tényleges okokat. Ahogyan azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 114. pontjában rögzítette, a Tanácsnak a pontos tényeket figyelembe vevő és az azok alapján eljáró hatáskörrel rendelkező hatóságok által elfogadott határozatokat kell értékelésének ténybeli alapjaként venni, majd ellenőrizni, hogy a 2001/931 közös álláspont fogalommeghatározásai értelmében az említett cselekmények tényleg „terrorcselekmények”-e, és az érintett csoport tényleg „csoport”-e.

74. Végül álláspontom szerint a Tanács ötödik érve nem támaszthatja alá a második fellebbezési jogalapot, amely szerint a Törvényszék tévedett, amikor nem arra következtetett, hogy az amerikai hatóságok határozatai kellő alapot szolgáltatnak a Hamász jegyzékbe vételéhez. Ez az érv a Törvényszék gondolatmenetének lehetséges következményeivel kapcsolatos. Mindazonáltal, ahogyan már kifejtettem, a Tanács félreértette a megtámadott ítélet releváns részét.

75. Mindenesetre az a körülmény, hogy a nemzeti bíróság előtt nem támadták meg a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Tanács által hivatkozott határozatát, nem menti fel a Tanácsot azon kötelezettsége alól, hogy az e határozat alapulvételét illetően ellenőrizze a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) és (6) bekezdésében foglalt releváns feltételek teljesülését, valamint hogy megfelelő indokolást adjon.

76. Következésképpen elutasítom a második fellebbezési jogalapot alátámasztó érveket.

A harmadik fellebbezési jogalap

77. A Tanács harmadik fellebbezési jogalapja szerint a Törvényszék tévedett, amikor nem arra következtetett, hogy a Hamásznak a jegyzékbe való felvétele alapulhatott az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozatán. Ez a fellebbezési jogalap megegyezik a Tanács kontra LTTE ügyben felhozott harmadik jogalappal.

78. A Tanács első érve az, hogy korábbi ügyekben a Törvényszék ugyanezt a határozatot már elfogadta a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozatként. Véleményem szerint ez az érv nem támaszthatja alá a harmadik fellebbezési jogalapot. A Törvényszék nem tett kifejezett megállapítást e határozat megítélésére vonatkozóan. A Törvényszék indokolása sem sugallja azt (akár kifejezetten, akár hallgatólagosan), hogy a Törvényszék arra az álláspontra helyezkedett volna, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata *nem* hatáskörrel rendelkező hatóság határozata. A megtámadott ítélet 105. pontját sem értelmezem akként, hogy a Törvényszék megállapította volna, hogy a határozatot hatályon kívül helyezték, vagy az többé már nem releváns. Ez a pont a Törvényszéknek a Tanács által a 2004 utáni időszak vonatkozásában alapul vett erőszakos cselekményeket megvizsgáló és megállapító, hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatainak hiányával kapcsolatos fejtegetésének részét képezi.

69 Lásd továbbá: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 80. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

79. A Tanács második érve szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata nem vagy már nem minősül a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott érvényes határozatnak, és amikor megállapította, hogy a Tanács rendelkezésére kellett volna állnia az összes elemnek, amely alapján a Home Secretary meghozta a határozatot. Ebben a kérdésben is ugyanazon az álláspontón vagyok, mint a Tanács kontra LTTE ügyben szereplő hasonló érv kapcsán.[70] Véleményem szerint a Törvényszék egyik megállapítást sem tette. Miután a Törvényszék a megtámadott ítélet 101. pontjában megállapította, hogy a 2004 utáni időszakra vonatkozó erőszakos cselekmények listája meghatározó szerepet játszott a Tanács azon döntésében, hogy helyes-e a Hamászt a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán fenntartania, azzal foglalkozott, hogy az indokolás hivatkozik-e az e tényeket megvizsgáló, hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataira. E határozatok szükségszerűen a szóban forgó tényeket követően születtek, ezért semmi esetre sem tartozik közéjük az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata. Továbbá már kifejtettem, hogy álláspontom szerint a Tanács miért állítja tévesen azt, hogy a Törvényszék szerint a Tanács rendelkezésére kell állnia valamennyi olyan elemnek, amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hamász betiltásakor alapul vettek.[71]

80. A fentiek alapján, a Tanács kontra LTTE ügyben felhozott harmadik fellebbezési jogalapjához hasonlóan a Tanács harmadik jogalapjába beleértendő, hogy Törvényszék annak megállapítását követően, hogy a Tanács nem alapozhatott a 2004 utáni időszakra vonatkozó erőszakos cselekmények listájára anélkül, hogy e cselekményeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataikban megvizsgálták volna, a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata (a harmadik fellebbezési jogalap nem vonatkozik az amerikai határozatra) megfelelő alapot jelent a megtámadott jogi aktusok vonatkozásában.

81. Véleményem megegyezik a Tanács kontra LTTE ügyre vonatkozó indítványomban kifejtett véleményemmel.[72] Következésképpen arra az álláspontra helyezkedem, hogy noha a Törvényszék elfogadta, hogy a Tanács a 2011 júliusától 2014 júliusáig elfogadott tanácsi jogi aktusok indokolásában hivatkozott az eredeti nemzeti határozatokra (különösen az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozatára), megállapította, hogy a Tanács pusztán rögzítette, hogy e határozatok továbbra is hatályosak.[73] A Törvényszék kifejezetten nem vont le semmilyen következtetést ebből a tényből. Így, míg a Tanács tévesen feltételezi, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata nem vagy már nem minősül hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott érvényes határozatnak, addig kevéssé egyértelmű, hogy a Törvényszék valóban elmulasztott-e foglalkozni a hivatkozott kérdéssel (amelyet egyértelműen elé terjesztettek és amely a Hamász arra vonatkozó jogalapján alapult, hogy nem megfelelően vette figyelembe a helyzetnek az idő múlása folytán történő változását, és megsértették az indokolási kötelezettséget).[74]

82. Egyetértek a Tanáccsal abban, hogy a Törvényszéknek, miután megállapította, hogy az indokok némelyike nem igazolhatja a Hamász listán való további szerepeltetéséről szóló határozatot, és ezért meg kell azt semmisíteni, kifejezetten meg kellett volna vizsgálnia a többi indokot, és értékelnie kellett volna, hogy ezen indokok legalább egyike önmagában elegendő alapot képez-e a határozat alátámasztásához.[75] A megtámadott jogi aktusokat csak akkor lehet megsemmisíteni, ha a többi indok sem kellően pontos és konkrét ahhoz, hogy megalapozza a felvételt. A Törvényszék azonban nem tett

70 Lásd különösen: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 116–126. pontja.

71 Lásd a fenti 73. pontot.

72 Lásd: a C-599/14. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 117–123. pontja.

73 A megtámadott ítélet 103. pontja. Lásd továbbá a 100. és 119. pontot.

74 Lásd a megtámadott ítélet 79. és 80. pontját.

75 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

ilyen megállapításokat. A Törvényszék indokolása lényegében ténymegállapításra szorítkozott, nevezetesen arra, hogy a Tanács megelégedett a korábbi nemzeti határozatok idézésével, valamint annak megjelölésével, hogy azok továbbra is hatályban vannak. Mindezek alapján helyt kell adni a harmadik jogalapnak, és hatályon kívül kell helyezni a Törvényszék határozatát.

83. Szerencsére a jelen ügyben a Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondatával összhangban az eljárás állása megengedi, hogy az ügyet maga a Bíróság döntse el érdemben. A negyedik és hatodik jogalappal összefüggésben a Hamász azzal érvelt, hogy a Tanács pusztán egy sor tényre hivatkozott és azt állította, hogy a nemzeti határozatok még hatályban vannak. A Tanáccsal szemben vitatja, hogy az a helyzetnek az idő múlása folytán történő változását nem megfelelően vette figyelembe. Azt is sérelmezte, hogy a Tanács semmilyen utalást nem tett az e nemzeti határozatokban a felperesnek felrótt tényekre.

84. A jelen indítványom másik részében és a Tanács kontra LTTE ügyre vonatkozó indítványomban kifejtettem, hogy miért vélem úgy, hogy a Törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy annak eldöntése során, hogy a Hamászt továbbra is szerepelteti a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listán, a Tanács (indokolásában) miért nem hivatkozhatott olyan különböző új cselekményekre, amelyeket nem értékeltek és állapítottak meg hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott határozatok. Továbbra is kérdés, hogy elegendő volt-e az, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában megállapította, hogy továbbra is hatályban vannak a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott eredeti határozatok (különösen az Egyesült Királyság 2001. évi betiltásra vonatkozó határozata), vagy (minden további nélkül) azt, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság határozatot hozott.

85. A már kifejtett okokból – különös tekintettel a Tanács kontra LTTE ügyre vonatkozó indítványom 77–91. pontjára – arra következtetek, hogy ez nem volt elegendő. Arra következtetek tehát, hogy ez alapján meg kell semmisíteni a megtámadott jogi aktusokat.[76] Ilyen körülmények között szükségtelen megvizsgálni a Hamász által első fokon előterjesztett többi jogalapot.

Utószó

86. A Hamász első fokon benyújtott keresete és a Tanács jelen fellebbezése is lényegét tekintve inkább eljárási, mint anyagi jogi kérdésről szól. Következtetéseim során szándékosan tartózkodom a véleménynyilvánítástól azon lényegi kérdésben, hogy a Hamásznak betudott és a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiban értékelt és megállapított magatartás biztosítja-e a szóban forgó csoportnak és/vagy tagjainak a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott listára való felvételét és/vagy listán tartását. Következésképpen a jelen indítványt úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag a jogállamiság fenntartásával, a megfelelő igazságszolgáltatás és a védelemhez való jog tiszteletben tartásával foglalkozik.

Végkövetkeztetések

87. A fenti megfontolások fényében azt javasom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

– adjon helyt az Európai Unió Tanácsa fellebbezésének;

– helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-400/10. sz. ügyben hozott ítéletét;

76 Amennyiben néhány ilyen jogi aktus a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos, a Bíróság ezzel kapcsolatos eljárására vonatkozó hatásköre az EUSZ 24. cikk (1) bekezdésén és az EUMSZ 275. cikk második bekezdésén alapul.

– semmisítse meg a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről szóló, 2010. július 12-i 2010/386/KKBP, 2011. január 31-i 2011/70/KKBP, 2011. július 18-i 2011/430/KKBP tanácsi határozatokat, a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről és a 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 illetve 2014/72 határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló, a 2011. december 22-i 2011/872/KKBP, 2012. június 25-i 2012/333/KKBP, 2012. december 10-i 2012/765/KKBP, 2013. július 25-i 2013/395/KKBP, 2014. február 10-i 2014/72/KKBP és 2014. július 22-i 2014/483/KKBP tanácsi határozatokat annyiban, amennyiben e jogi aktusok a Hamászra (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) vonatkoznak;

– semmisítse meg a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az 1285/2009/EU, 610/2010/EU, a 83/2011/EU, a 687/2011/EU, az 1375/2011/EU, az 542/2012/EU, az 1169/2012/EU, a 714/2013/EU, illetve a 125/2014/EU végrehajtási rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 12-i 610/2010/EU, 2011. január 31-i 83/2011/EU, 2011. július 18-i 687/2011/EU, 2011. december 22-i 1375/2011/EU, 2012. június 25-i 542/2012/EU, 2012. december 10-i 1169/2012/EU, 2013. július 25-i 714/2013/EU, 2014. február 10-i 125/2014/EU és 2014. július 22-i 790/2014/EU tanácsi végrehajtási rendeleteket annyiban, amennyiben e jogi aktusok a Hamászra (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) vonatkoznak;

– a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (3) bekezdésével és 184. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanácsot kötelezze a fellebbezéssel összefüggésben felmerült saját költségeinek viselésén kívül a Hamász (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségei kétharmadának viselésére;

– a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (3) bekezdésével és 184. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Hamászt (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) kötelezze a fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségei fennmaradó részének viselésére;

– a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (3) bekezdésével és 184. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanácsot kötelezze az első fokú eljárással összefüggésben felmerült saját költségeinek viselésén kívül a Hamász (idetartozik a Hamas-Izz al-Din al-Qassem) elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeinek viselésére; valamint

– a Bíróság eljárási szabályzata 140. cikkének (1) bekezdésével és 184. cikkének (1) bekezdésével összhangban a francia kormányt, valamint az Európai Bizottságot kötelezze saját költségeinek viselésére.